

Udateret

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Omtalte personer:
Jørgine Aggersborg
Gitte Høyen
Ludwig Kabell
Janus la Cour
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 18 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Fortsættelse af udateret brev. Niels Skovgaard fortæller om at han spiller på glas og han har hilsener fra bekendte.

TRANSSKRIFTION

Mappe 18 nr. 7

la Cour og jeg købte til jul et dusin tynde og fine vandglas, og forærede hinanden et halvt; jeg har ganske umådelig fornøjelse af mine, jeg bruger dem ikke til at drikke af, men til at spille på, de har den dejligste klang, og så er de alle forskellige i tonen, så de danner en hel skala, det er den dejligste tidsfordriv at stå og klimpre på dem med et penneskæft; dersom Kabel havde dem i Paris, så komponerede han skam en konsert på dem. Det morsomste ved dem, er dog næsten det, at, når man tager et og hænger det over penneskæftet, og gynger det frem og tilbage, så det slår imod på en uregelmæssig måde, så lyder det aldeles som koklokker i det fjerne, jeg kan sådan komme i stemning ved det, de yndigste sommeraftener, stille og uendelig fredelige, rulles op

-2-

for mig, Du skulde bare høre, det er aldeles bedårende. Jensen var her ude i dag, og så begyndte jeg på det, og han udbrød straks koklokker. Jeg tænker for alvor at tage fat på stuen her hjemme, nu Du er borte, så kan jeg jo så dejligt rumstere, det skulde så være ved lampelys, omtrænt som på denne tegning, men der er adskillige praktiske vanskeligheder, som skal overvindes; det bliver vist heller ikke til fryd for Madam Hansen, når jeg lukker for vinduet. Først skal jeg dog se at klare det lille billede men jeg udtrykkelig Der er en mængde som bestandig har bedt mig hilse Dig, men jeg kan vist langt fra huske dem alle. Fru Høyen, grevinde Moltke og hendes onsdags selskab, Fermeren¹, (tante Gine beder Dig også tage Dig i agt for kakkelovnen I har købt, der er nok nogen i Paris der er blevet kvalt). Mariboos og mange andre, naturligvis først og fremmest la C. og mad. Hansen. Pedersens.

Lev nu vel I dernede.

Niels

¹ Federik Vermehren

la Cour og jeg købte til jul et dusin meget
tynde og fine vandglas, og forarede hinanden
et halvt; jeg har ganske umådelig forbrug
af mine, og bruger dem ikke til at drikke
af, men til at spille på, de har
den dejligste klang, og så er de alle
forskellige i tonen, så de danner en hel
skala, det er den vildeste dilsfordriv
at stå og klinge på dem med et
pendselskapt; densom Mabel havde dem
i Paris, så komponerede han skam en
konsert på dem. Det morsomste
ved dem, er dog næsten det, at, når
man tager et og henger det over
pendselskaptet, og gynger det frem og
tilbage, så det skær ind på en uregelmæssig
måde, så lyder det aldeles som koldbælg
i det fjern, jeg kan sådan komme
i stimmung ved det, de yndigste sommers
aftener, stille og uendelig fredelige, ruller op.

for mig, Du ^{skulde} have hørt, det er aldeles
bedrøveligt. Jensen var her ude i dag,
og så begynte jeg på det, og han udbød
straks kloklokket. Jeg tænker for
alvor på at tage fat på stuen her hjemme,
nu Du er borte, så kan jeg jo så rigtig
rumstere, det skulde så være ved lampelyst,
omtrent som på denne tegning, men der
er adskillige praktiske vanskeligheder
som skal overvindes; det bliver vist heller
ikke til fryd for Madam Hansen, når jeg
lukker for vinduet. Først skal jeg dog
se at klare det lille billede men pyntesener.
Der er en mængde som ~~jeg utvivelst vil~~
instandig har bedt mig hilse Dig, men jeg
kan vist langt nok huske dem alle. Fru
Højen, grevinde Molthe og hendes onsdags selskab
Kornelius, (tantu Gine beder dig også tage Dig iagt
for Kalkuloonen I har købt der er nok nogen
i Paris der er bleven kvælt i Mariboes og mange
andere, naturligvis først og fremmest la C. og
mad. Hansen. Tidssens.

Der er vel I derude.

Niels.